

Drama pământului

Deopotrivă, leagăn al suferințelor și bucuriilor, sursă a ambițiilor și lăcomiei, matrice a civilizațiilor înfloritoare sau a distrugerilor pustuitoare, pământul din care am venit și în care ne vom întoarce, a devenit din nou generator de vrajbe și ură, dar mai ales un bun inestimabil lăsat de isbeliște. Ciudat, cu cât îl dorim mai mult cu atât îl închinăm pradă neglijenței și mizeriei. Da, asistăm la o proliferare a mizeriei pământului. Dorim să-i smulgem roade nemăsurate dar fără să-i oferim prea multe în schimb. Este fapt știut că țărani autentici au rămas prea puțini, urmare a unei lucrări diabolice intrată deja în cartea coșmarurilor omenirii. Alții care se pricep, de bine de rău, să-l mai muncească cu oarecare răbdare și miga-lă, fiind tot descendenți direcți ai unei falnice țărăni de altădată, sînt doar niște țărani amatori, de simbăta și duminica. Adică, fac ce pot și ei și nu este rău că au acest dram de bunăvoință, dar este mult prea puțin. Bunăvoința lor este la discreția naturii. Ploile sau timpul prielnic în agricultură nu pot veni la comandă.

Astfel, fără a ne lamenta din umbra unei sumbre perspective, se poate afirma că

pământul românesc trăiește o incontestabilă dramă. Mă gândesc la acel pământ care poate și trebuie să ne ofere pînă noastră cea de toate zilele. Și, alături de el, noi riscăm să devenim personaje anonime ale acestei drame care, încă, nu știm cînd se va sfîrși. Unde și cînd s-a mai pomenit vreodată, să se vadă grîu necules în prag de iarnă? Vor fi și dintre aceia, puțini, ce-i drept, care se vor bucura în sinea lor de această pacoste ce nu ar fi fost posibilă pe vremea directive-lor de partid! Avem oare nevoie din nou de vechili de partid care să ne spună cînd și ce avem de făcut? Ne trebuie conducători de obște destoinici și pricepuți aleși, firește, de noi, care să dea tonul la momentul oportun în treburile gospodărești, fără a amesteca agricultura ori industria cu politica — pentru că și industria tot la pământ se află.

Să fim oare atât de deprinși să nu ne urnim din loc pînă cînd acolo, foarte sus, cineva nu mișcă un deget? Să nu uităm, oameni buni, că Palatul Cotroceni se află la mai multe picioare deasupra nivelului mării, dar mai ales destul de sus față de marea masă a muritorilor de rînd. Ecourile de jos în sus — și, de ce nu și

invers? — răzbat greu și tardiv, așa încît este puțin probabil că de acolo să ne vină izbăvirea! Ni s-a dat o lege a fondului funciar. Bună sau mai puțin bună, ea nu poate suplini munca și dreapta cumpărare întru lucrarea pământului. Știm, se vorbește și există cu adevărat cauze obiective, o moștenire nefastă, desincronizări în mecanizarea agriculturii (din vina cui?), lipsuri de tot felul. Dar lipsa fundamentală este, de fapt, indiferența și indolența, năru-vul de a aștepta o iluzorie mană cerească ce nu se mai arată.

George LIMBEANU

Din sumar:

● Laude pentru EU-PHORION

(pag. 2)

● PRIVATIZAREA — singura soluție a ieșirii din criză

(pag. 3)

● Și totuși va avea Tălmaciul piine?

(pag. 3)

„Înnebunesc și-mi pare rău“

Este titlul premiei cinematografice pe care o putem viziona săptămîna viitoare la „Arta“. Titlul acesta e dă-tător de fiori. Se inspiră din titlul volumului de poezii al lui Florin Iaru, volum apărut în primăvara acestui an. Florin Iaru, scriitorul non-conformist, e unul dintre „golani“ promoției '80 ai literaturii române. Da, doamnelor și domnilor, strigătul de durere și revoltă al lui Florin Iaru — actualmente redactor la „Cotidianul“ — a devenit o „avuție națională“. Strigătul irumpe din gîtlejul tuturor celor care am crezut că decembrie '89 este renașterea neamului românesc. Umiliți și obidiți cum am fost, ne-am „abandonat“ descătușării, pe care, hai să recunoaștem, o doream, o așteptam, însă nu speram că o vom mai apuca. „Gingavul“, poticnit în bolovanii închipu-irii sale, se credea genial și se purta de parcă ar fi fost nemuritor. Iar nouă, în urmă cu 5—6 ani, ceașismul ni se părea inevitabil ca bătrînețea, ca iarna, ca ... ducă-se pe pustiil!

De aceea cu atât mai mare a fost dezamăgirea noastră, curînd după Revoluție. Am sperat, am trăit clipe de o intensitate inimaginabilă, am renăscut din cenușa marasmului, pentru a ne trezi furati, mințiți. „M-am culcat sub Ceaușescu, m-am trezit sub Iliescu“, zice într-un cîntec alt „golani“ al promoției '80, Alexandru Andrieș.

Dar „golani“ refuză a mai fi o a nu-știu-cîta „generație pierdută“. Un Florin Iaru, un Alexandru Andrieș, un Ion Gostin — regizorul filmului cu pricina — cînd strigă: **Înnebunesc și-mi pare rău**, — sînt disperați, însă nu și resemnați. Ei își strigă revolta spre a ne zgîlți: „Treziți-vă, oameni buni! Au nu vedeți că hidra roșie, căreia i-am zburat cîteva capete, mai are destule brațe și e cît pe-acî să fim sugrumați!“

Iată de ce vă recomandăm filmul care va rula săptămîna viitoare la cinematograful „Arta“. Sîntem siguri că filmul nu „va face“ săli pline. Poate că nici nu va rula toată săptămîna. De aceea, noi cei pe care ceaușescu ne-a făcut „huligani“, Iliescu „golani“ și pe care reforma ne-a prefăcut în „amărășteni“, noi va trebui să avem măcar curiozitatea — ca să nu întrebuițez vorbe mari — de a vedea un film făcut pentru și despre noi.

„**ÎNNEBUNESC ȘI-MI PARE RĂU**“ — Scenariul și regia: Ion Gostin. Producție a studiourilor de creație „Star film 22“, 1991. Cu: Oana Ștefănescu, Bogdan Urișescu, Gheorghe Visu, Florian Pittiș, Valentin Teodosiu, Dana Dogaru.

Ovidiu TOMULEȚIU

Bobocii de la „ENERGETIC“

Joi, 14 noiembrie, la Casa de Cultură a Sindicatelor Sibiu, într-o sală arhiplină s-a desfășurat Concursul „Miss și Mister Boboc Liceul energetic“.

Organizat de elevii mai mari ai instituției, în lipsa indicațiilor oricăror organizații de cultură socialistă, manifestarea a fost precedată, apoi continuată, de muzică și dans în foaielul Casei de Cultură.

Timide și timizi, bobocii s-au prezentat colegilor, după care au fost supuși unei probe de perspicacitate, de cultură generală, dans și in-

deminare.

Casa de Cultură a Sindicatelor s-a „meta-morfozat“ într-o adevărată „insulă a fericirii“ în „oceanul disperării“ în care ne aflăm.

Deși, într-un fel toți participanții au fost concurenți și cîștigători, elevii și profesorii — prin faptul că manifestarea a constituit un liant ce-i va uni în anii de liceu — ne permitem să dăm, totuși, numele celor doi aleși ca „Miss și Mister Boboc Liceul Energetic“: HILA DELIA, clasa a IX-a C și Romanskhi Mădălin, clasa a IX-a B.

Iulian PREDA

Caleidoscop ♦ Caleidoscop ♦ Caleidoscop ♦ Caleidoscop ♦ Caleidoscop

Laude pentru EUPHORION

Cine va răsfoi, peste timp, presa sibiană de azi se va întreba nedumerit și intrigat de ce unele publicații obscure, cu adresă „regională”, scrise „pentru sate” sînt prezentate cititorului în cuvinte exaltate, supralicitîndu-se texte modeste, cu scop culturalizator (cînd există, măcar, acestal), pe cînd reviste de un prestigiu incontestabil sînt ignorate sau, mai trist, persiflate cu niște ticuri pretins doctorale. Ce-i drept, pentru grafomanul acuiat în pridvoarele unui tradiționalism minor și desuet, e cam greu și sufocant urcușul la cote mai înalte, unde bătaile spiritului sînt mai iuți și mai tari.

Dacă în cotidienele locale apariția revistei EUPHORION este consemnată, de regulă, într-un anunț strict informativ, restrîns la o inventariere de sumar, în publicații literare și de cultură din țară, recunoscute ca autoritate, se înserează comentarii pline de admirație și se reproduc fragmente reprezentative. O pertinentă judecată de valoare e formulată, de pildă, în nr. 45 al *României literare*, „săptămînal al Uniunii Scriitorilor”, unde despre recentul număr triplu (6-7-8) al revistei EUPHORION se afirmă că „e de citit și conspectat fiindcă nu face nici o concesie provincialismului cultural și e preocupat exclusiv de calitatea materialelor publicate. Apărută într-un spațiu care a însemnat atît de mult pentru Cioran și Noica și reînnoind tradiția literară a Cercului de la Sibiu, revista e gravă ca ton, dar nu rigidă, nespectaculoasă, dar cu o profunzime, o seriozitate ardelenescă ce o fac demnă de a figura printre publicațiile literare cele mai importante de după”. Cum *România literară* ajunge în mîna unui număr limitat de cititori, pasajul reprodus este suficient pentru a recomanda celor ce sînt iubitori de cultură autentică o publicație de reală valoare ce apare în orașul nostru. Revista este „opera” unui grup de tineri scriitori, ageri la minte și înzestrați cu har, fiecare cu o individualitate artistică

aflată într-un proces tot mai intens de structurare și de limpezire, nu numai ea substanță, ci și ca stil.

În timp ce revista *Transilvania* a dispărut în vîrtejul „economiei de piață” și al neputinței de a supraviețui într-o formulă ce-și istovise mai de mult puterile, în timp ce în cotidienele și săptămînalele sibiene nu-și găsește încă locul cite o pagină de cultură (căreia îi sînt substituite, uneori, compuneri ale unor veleitari lipsiți de simțul valorii), în timp ce o parte din literații sibieni nu pregetă să iasă din expectativă și preferă retransarea în mușenie și inerie, EUPHORION este unicul plămîn prin care respiră acum spiritualitatea acestui ținut îmbibat de tradiții, dînd semn întregii țări de existența noastră întru spirit. Cei patru „constructori” ai revistei — Dumitru Chioaru și Vladimir Munteanu, autori a cite două cărți de poezie și, respectiv, proză — cel dintîi fiind și un analist fin al fenomenului literar, Radu Turcanu, preocupat îndeosebi de eseul axat pe probleme de critică și teorie literară, cu deschideri îndrăznețe și originale către filozofia culturii, și Iustin Panța, un poet de o imagistică delicată, cu apetit vizionar — și-au întrerupt drumurile divergente ale profesiei de dinainte și, descope-rindu-și aceeași pasiune, și-au adus uneltele suave ale scri-sului și împreună, halucinați de azur, și-au unit forțele și duhul pentru a înfăptui una din cele mai elevate și distin-se publicații de cultură românești de azi.

Îngrijorător e destinul „administrativ” al revistei, a cărei apariție, pînă acum lunară, va fi trimestrială, decizie survenită într-un moment cînd orice cunoscător al tradiției culturale sibiene și al potențialului intelectual local se întreabă de ce Sibiu nu are, ca alte orașe ale țării, un săptămînal de cultură, o revistă scrisă fără acele complexe provinciale cu care se îmbătă hagiograful de ocazie, amator de praznice, o revistă care să fie demnă de faima acelor

personalități în biografia căroră Sibiu cu împrejurimile lui a rămas un punct luminos, de nesecată iradiere spirituală. În acest sens, EUPHORION este un semn dătător de speranțe. Pentru apariția ei, toate laudele i se cuvin grupului redacțional, de o modestie și o probitate exemplare; pentru o eventuală eclipsă (nu mă gîndesc, Doamne ferește, la ceva mai rău) vom fi vinovați cu toții, iar generația de mîine ne va judeca aspru pentru indolență și incrușare de brațe.

Ilie GUȚAN

Din cărțile săptămînii

18—24 NOIEMBRIE 1991

- Florin Constantiniu, „Între Hitler și Stalin”. România și pactul Ribbentrop-Molotov. Editura Danubius, 136 pagini. Lei 62
- Dumitru Zdrenghea, „Disritmiile cardiace”. Vol. II. Tahidismurile. Editura Dacia, 230 pagini, 225 ilustrații. Lei 199
- Arcadie Percek, „Universul complex al insomniei”. Colecția „Caleidoscop”. Editura Ceres, 246 pagini. Lei 25
- J. Fenimore Cooper, „Vinătorul”. Roman. Editura Meridian, 136 pagini. Lei 52
- Robert Elliot Burns, „Sînt un evadat!”. Roman. Editura Marianne, 256 pagini. Lei 80
- Ford Madox Ford, „Povestea unei pasiuni”. Roman. Editura Doris, 320 pagini. Lei 76.
- Josef Skworecky, „Tristețea locotenentului Boruvka”. Roman polițist. Editura Miron, 414 pagini. Lei 117,50
- Constantin Prut, „Calea rădăcită”. O privire asupra artei românești. Editura Meridiane, 158 pagini + 12 planșe ilustrații. Lei 130

D-ALE TEATRULUI

Presiunea fizică și psihică a unui actor îl face să rămînă treaz mai multe ore după spectacol, consumîndu-și timpul cu o parte din cei care l-au aplaudat. Și unde se putea sta mai bine cu Fănică Ciubotărașu decît la restaurantul „Cireșica”, colț cu Cișmigiul, la numai 20 de metri

ȘTEFAN CIUBOTĂRAȘU și familia, la „Cireșica”

de teatrul Bulandra, ascultîndu-i savuroasele snoave și întîmplări? De multe ori aici îl prindeau zorile, alături de actorul Dabija, care nu se lăsa nici el mai prejos.

Într-o dimineață, soția actorului, plictisită de întîrzierile lui, îl întrebă, de față cu copiii:

— Ascultă, Fănică! Unde stai tu după spectacol, de vîi dimineața?

— Cum unde, muncesc!

— Ce muncești mă, că spectacolul se termină cel tîrziu la ora 23?

— Cum, vreți să vedeți cum muncesc?

— Da, răspund soția și copiii!

— Bine, o să vă duc și pe voi deseară să vedeți cum muncesc.

Zis și făcut. Pe la ora 18 dă un telefon la teatru, reținîndu-le o lojă, comandă un taxi și merg cu toții la spectacol, la Teatrul Bulandra, unde se juca „Răzvan și Vidra”, în care nea Fănică juca rolul lui moș Tănase, rol în care a făcut o mare creație.

Îmbrăcîndu-se în cabina de teatru, pentru rolul lui moș Tănase în spectacolul „Răzvan și Vidra”, i-a povestit și prietenului său Dabija toată tără-

șenia cu familia și l-a invitat și pe el să ia parte la acest „festin” de după spectacol.

S-au dus cu toții la „Cireșica” ocupînd masa rezervată maestrului. Chelnerul i-a servit prompt. Nea Fănică și Dabija au început cu țării, pentru ei mîncarea era mai mult fudule. Și uite așa, cu mîncarea, băutura, cu snoave s-a făcut ora 3 dimineața. Copiii și soția au început să picotească de somn, rezemîndu-și capetele de masă. Nea Fănică îi trezea, din cînd în cînd, zicîndu-le: „Sus capetele, nu doar. me nimeni, să vedeți și voi ce greu se muncesc aici”.

Într-un tîrziu, obosit și el, la rugămintele soției și ale copiilor să aibă milă de ei și să-i ducă acasă le-a zis:

— Recunoașteți că aici se muncesc și nu este ușor?

— Da, — tata, au zis copiii și soția. Suflet bun de moldovean, Nea Fănică a chemat un taxi și i-a trimis acasă, rămînînd, în continuare, cu Dabija, pînă la închiderea localului. „Ești martor — i-a zis lui Dabija — că i-am făcut să recunoască, ce greu se muncesc la „Cireșica”. Să mai ciocnim un pahar... Hai noroc!”

Actorul Paul MOCANU

Raid prin stațiuni

ORIZONTAL: 1) Stațiune balneoclimatică sezonieră din județul Covasna — Renumită stațiune balneoclimatică din județul Ialomița, situată la 7 km de Slobozia. 2) Stațiune balneoclimatică și turistică de pe litoralul românesc, aflată între mare și lacul Techirghiol (2 cuv.). 3) Binecunoscută stațiune balneoclimatică, ce poartă numele județului omonim — Zeul pămîntului în mitologia egipteană. 4) La ieșirea din Homorod! — Notă muzicală. 5) Mere! — ...Băi, stațiune balneoclimatică din județul Argeș. 6) Se tratează în stațiunile balneare (sg.) — Bold — Caut! 7) Ovidiu Niculescu — Județ în sudul țării, unde se află stațiunea sezonieră Icoana-Vintir. 8) Mamifer nordic. — În haină! — Caiete! 9) Încăpere — Rudă. 10) Se întoarce! — Stațiune balneoclimatică din municipiul

Iași. 11) Renumită stațiune balneoclimatică de pe Valea Oltului, situată la 18 km de Rimnicu-Vilcea.

VERTICAL: 1) Stațiune climaterică din județul Caraș-Severin, aflată la 10 km distanță de Reșița — Binecunoscută stațiune balneoclimatică din județul Harghita. 2) Inimă de bufon! — Frumoasă și apreciată stațiune balneoclimatică din județul Arad. 3) Băile..., o altă stațiune balneoclimatică de interes major, din județul Vâlcea — Nae Lăzărescu. 4) Județ în vestul țării cu renumitele stațiuni, Lipova și Moneasa — Liviu Olteanu — Perioade de timp. 5) Pumnal — Stațiune balneoclimatică din județul Mehedinți, situată la 20 km de Baia de Aramă — Noroi. 6) Personajul central al „Eneidei” — Stațiune balneoclimatică din județul Bihor. 7) Sfînta..., dac vulcanic din apropierea Băilor Tușnad — Afirmație — Gaz nobil. 8) La intrarea în Moneasa! — Pîrlul..., stațiune climatică din județul Brașov, aflată la 9 km de Predeal — Articol. 9) Județ în partea central-sudică a țării, în cuprinsul căruia se găsesc stațiunile Brădetu, Bughea de Sus și Bădești-Băi — ...și un altul din vestul țării cu renumitele Stațiuni Buzias și Călacea. 10) Arde la urmă! — ...Băi, stațiune sezonieră din județul Satu-Mare — Nete! 11) Stațiune balneoclimatică din județul Cluj situată la 2 km distanță de Gherla — Băile 1..., altă stațiune balneoclimatică din județul Bihor, aflată în imediata apropiere a Băilor Felix.

DICTIONAR: GEB, ETRA, UFO, RDE.

Ion GÎRNOȘ

Dezlegarea careului din numărul trecut

„CAIETE”

EMINESCU — TIC — FAȘA — LILIANA
— TRANCA — I — UȘI — ITC — EVITARE
— MI — CRISAN — MM — INA — ACT —
USNE — UDRC — IRI — CAD — UDVA
— ARBORE — ZG — RUC — ALIL — IARNA
— IERI — E — ARSE — SB — AN — RD —
TU — STUDIIL.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	S	I	G	A	S		A	M	I	A	R
2	E	T	R	I	E	N	O	R	I		
3	C	O	V	A	S	N	A		G	E	B
4	U		O	I	N		E	R	I	E	A
5	B	R		B	A	D	E	I	S	T	I
6	B	O	D	A	L	A		A	C		U
7	C	I	N		O	L	T		E	T	R
8	R	E	I	N		A	I		I		T
9	S	I	A	L	I	A		N	E	A	M
10	E	I	S		N	I	C	O	L	I	T
11	C	I	A	I		H	A	N	E	S	T

Știați că ... Știați că ...

■ ...în urmă cu 30—40 milioane de ani sudul Europei era scaldat de Marea Tethys și că Marea Neagră a fost precedată de alte 11 mări?

■ ...Timișoara a fost primul oraș european care, în 1884, a introdus iluminatul electric al străzilor?

■ ...pe muntele Rarău s-au descoperit colonii de corali? Aceasta constituie o do-

vadă elocventă că în trecutul îndepărtat masivul Rarău era fund de mare.

Concert de jazz

Luni, 18 nov., ora 19, la Casa de Cultură a Sindicatelor, Sibiu, va avea loc concertul cu formația JAZZ CONSORT din Budapesta.

Și totuși, va avea Tâlmăciu pîine?

La Cooperativa de Consum Tâlmăciu, punctul mort al constituie problema pîinii. Prețul mare se datorează materiei prime: făina. Lipsa acesteia se datorează... lipsei grîului. Și tot așa. Dar lipsa grîului? Oare chiar ne bazăm pe cei ce ne promet grîu din import? Să nu uităm că în această toamnă, grație „cele mai profunde griji”, grîul a rămas necules. Se pare că pentru pîinea de la Tâlmăciu se va aduce materie primă de la Constanța. Dar de aici și pînă la consumator, calea-i atît de lungă... Și intervine altceva: problema transportului. La adunarea generală a membrilor Cooperativei de Consum Tâlmăciu, am aflat că parcul auto e la pămînt. Și mai e și noul preț al benzinei!

În concluzie, la Tâlmăciu pîinea — produs raționalizat — se vinde la prețul de 53 lei. Explicații, s-a văzut, se găsesc. Dar ele își au rostul? Guvernul a promis, nu-i așa, că va subvenționa diferența pînă la 18 lei pîinea. Dar, în ceea ce privește pîinea de la Tâlmăciu, vorbim despre pielea ursului din pădure, căci pe lingă prețul exagerat, această nici nu-și prea face simțită prezența. S-a găsit totuși o soluție: se va semăna și la Tâlmăciu grîu! Și totuși, va

fi pîine? Cînd și la ce preț?

Consemnez, în trecere, alte probleme desprinse din cadrul ședinței, care într-un fel sau altul ne fac o imagine de ansamblu:

■ Partea socială, de o mie de lei, pe care trebuie să o plătească membrii asociați se datorează inflației actuale;

■ Există mărfuri greu vandabile, în cantități mari;

■ Probleme sociale: lipsa căldurii și a spațiilor adecvate;

■ Crearea condițiilor pentru gestionari;

■ Problema afilierii la U.J.C.C.: cei mai mulți au relevat că nu mai doresc decizii de la centru, indicații și repartiții, cînd autofinanțarea ar crea condiții mai bune.

De fapt, aceste chestiuni se speră că vor fi rezolvate în urma apropiatului Congres al Cooperativei Meșugărești, la care au fost delegați să participe și dl. Cucu, președinta, contabilul, liderul sindical și președintele comisiei de cen-zori de la Tâlmăciu.

Nota bene: Dl. Cucu, de la U.J.C.C., a promis că dacă va fi delegat să participe la Congres, va face magazin la Boița. O promisiune de zile mari, pentru că acolo situația e și mai critică. Așteptăm...

Gabriela BĂLAN

Dacă am putea trăi din cititul ziarelor am ajunge departe!

Foto: Iulian PREDA

Note — Consemnări • Note — Consemnări

Cuvinte potrivite

La început a fost cuvîntul... Gol, fără noimă, fără măsură sau pur și simplu aruncat ca nuca în perete, acesta l-a propulsat repede pe omul nostru în vârful piramidei. Revoluția l-a găsit dînd indicații, sfaturi, dar mai ales, proferînd cuvinte grele la adresa eelor pe care îi slujise atîția ani cu devotament. Iar pentru că nu absolvise nici o academie de studii politice, s-a considerat absolvit de orice vină pentru necazurile pe care le pricinuia semenilor săi.

În două-trei cuvinte i s-a explicat însă de către noua conducere a întreprinderii că, cel puțin pentru el, sosise momentul retragerii. Nu s-a arătat deloc afectat de această situație, ba dimpotrivă, învățînd la repezeală cîteva cuvinte magice gen: „sesam deschide-te” a reușit, în doi timpi și trei mișcări, să deschidă toate ușile, iar în final... să-și deschidă în plin centru un han somptuos. Înconjurat de „purători de cuvînt”, considerați de el mai „slabi de inger” și recrutați în principal din poliție, S.R.I., armată etc., multă vreme a dus-o ca în „sînul lui Avram”.

Pînă într-o bună zi... De fapt cea mai proastă zi a sa, cînd, sosind, inopinat, garda financiară a constatat cu stupeoare că era prea mult... alcool în apa pe care o servea drept băutură consumatorilor. Cuvintele microase și imploratoare nu au avut nici un efect în fața acesteia. Și, pentru că un necaz nu vine niciodată singur, tot în aceeași zi jupînul hangiu a pierdut la pocher aproape... 2 milioane de lei.

S-a întors acasă abătut și fără a spune măcar un cuvînt familiei sale, și-a pus capăt zilelor. Deși obișnuit să aibă întotdeauna ultimul cuvînt, a sfîrșit prin a „asculta” nepuțințios, cuvîntul de despărțire rostit de către preot: Amin!

Multe s-ar mai putea spune despre acest om. Poate că o vom face în viitor. Deocamdată ne oprim aici, pentru că, așa cum se spune în popor, despre morți — numai bine!

Ion GIRNOD

„Fetele nebune”... la Mediaș

Desfășurat la data de 14 noiembrie a.e., în sala „1 Mai” din Mediaș, în prezența unei asistențe extrem de numeroase, ce a reunit aproape 1500 de spectatori, recitalul trupei internaționale de revistă din București „Cabaret 2000 — Fetele nebune” s-a bucurat de un succes răsunător.

Scenetele și gagurile inspirate în bună parte de realitatea cotidiană, cu iz local pe alocuri, au fost susținute cu precădere, de către actorul Dragoș SAVA care, cu verva deosebită, a captivat pur și simplu întreaga asistență. Spectacolul prezentat de către un colectiv tînăr de actori, dar nicidecum diletanți, a reprezentat în fapt apanajul tineretii. Chiar dacă s-a căutat spargerea vechilor tipare, renunțîndu-se din debut la falsa pudoare de altădată, organizatorii acestui show antrenant, în care s-a ris la... 1001 glume, nu pot fi acuzați că au introdus grotescul sau strip-tease-ul.

Și pentru că trupa va da reprezentații în continuare și în alte localități din județ (după ce a trecut deja prin Sibiu) ne abținem să vă mai oferim și alte amănunte, ci vă invităm cu căldură să-l urmăriți cu toții, la fața locului. Vă asigurăm că nu veți regreta deloc cei... 60 lei (prețul biletului).

Urîndu-le din toată inima mult succes, îi așteptăm să revină oricînd pe meleagurile noastre!

Ion GIRNOD

P.S. Datorită faptului că mulți mediașeni au rămas pe dinafară, în căutarea veșnicului... bilet în plus, organizatorii au decis prezentarea încă a unui spectacol, ieri la ora 18,00.

Cine salvează „Salvamontul”? (II)

— convorbire cu dl. Mihai VOINESCU, șeful Formațiunii „Salvamont” Sibiu —

— D-le Voinescu, ce dotare materială are Formația „Salvamont” Sibiu?

— Dotare? E prea mult spus. Avem un sediu, pe str. N. Bălcescu nr. 9. Sediu, fără telefon și stație radio. Nu avem o mașină a Formației. Cînd survine o acțiune de salvare apelăm la „Stația de Salvare” Sibiu.

— Dar echipamentul specific?

— Am primit ajutor material din partea Direcției Sanitare. Însă echipamentul trebuie reînprospătat periodic. Cel românesc e bun pentru turismul de valoare medie, dar în condiții extreme nu face față. Preferăm să cumpărăm echipament de import. Eu unul am făcut un efort și am investit în echipament din Vest: colțari, piolet, carabiniere, legături, schi, clăpări, bocanci. Așa au procedat majoritatea dintre noi.

— Care este nivelul dv. de pregătire?

— Bun — fără exagerare, dar și fără falsă modestie. Toți avem o mare experiență în alpinism și schi. Facem pregătire fizică, un antrenament pe săptămînă, iar sîmbăta și duminica de obicei sintem pe munte. Dacă s-ar dizolva echipa de acum, eu greu s-ar mai putea structura alta la acest nivel de pregătire.

— Ce perspective are Formația „Salvamont”?

— Greu de spus. Dacă regulamentul nou va fi aprobat, perspectivele sînt bune. Dacă, în continuare, se contează pe conștiință, pe simțul datoriei cetățenești, fără să existe o bază legală corespunzătoare, atunci oamenii, care sînt și-așa foarte preocupați de ziua de mîine, nu știu dacă vor mai avea energia pe care înainte

o puneau la dispoziția „Salvamontului”. În unele centre din țară s-a rezolvat problema. Prefecturile, direcțiile sanitare, societățile comerciale profilate pe turism au înțeles că e nevoie să angajeze echipe speciale de „Salvamont”. Așa s-a întîmplat la Brașov, Sinaia, Petrosani, Bistrița. O experiență interesantă a făcut Piteștiul. S-a înființat o societate comercială „Salvamont” S.R.L. Au spații de cazare în regie proprie, fac marcare ș.a.m.d. Se străduiesc să devină profesioniști.

— Cred că trebuie să revenim. Am realizat că mai aveți și alte probleme stringente, nu doar cele pe care le-ați abordat pînă acum.

— Sînt încă două probleme. Una este timpul. Toată umblătura pentru formalități se face pe timpul nostru. Antrenamentele se fac în timpul nostru liber. A doua problemă o reprezintă turiștii. Nu ne consultă. Și asta este mereu în defavoarea lor. Pleacă — fără să anunțe de la cabane — pe traseele montane, fără să le cunoască, de cele mai multe ori echipați sub orice critică, fără să-și ia minim de precauții pe vreme rea, că la o avalanșă, noi cei de la „Salvamont” nu sîntem la fața locului în cîteva ore, căutăm niște cadavre. Aici e bubaz: Pînă nu se întîmplă o nenorocire (Doamne ferește!) nu se vor urni roțițele ruginite ale mecanismului legislativ și administrativ. Chiar nimeni nu realizează că noi nu urmărim un profit material? Nu dorim altceva decît să facem ceea ce trebuie făcut, însă fără să ne riscăm viețile sau să ne pierdem locurile de muncă.

A consemnat
Ovidiu TOMULEȚIU

OPINII Privatizarea — singura soluție a ieșirii din criză

IV. CONSECINȚELE PRIVATIZĂRII COMPLEXE, INTEGRALE și IMEDIATE

În urma procesului de privatizare viața economică în țara noastră va avea următoarele aspecte caracteristice:

— capitalul străin va pătrunde masiv în economie la cererea expresă a proprietarilor direcți, acolo unde este necesar și atunci cînd este necesar, iar efectul unor eventuale investiții nerentabile nu va mai fi suportat de stat. Această caracteristică deosebită, în mod esențial, privatizarea propusă de toate celelalte sisteme de privatizare parțială aplicate la noi și în țările foste comuniste. Capitalul străin va fi un catalizator al propulsării economiei și nu un motor propriu al acesteia;

— tabloul vieții economice va cuprinde: unități economice ale statului, care din interese naționale

majore nu au fost privatizate; unități economice privatizate integral, care au atras opțiunile licitațiilor datorită rentabilității lor și care mai au nevoie de capital străin doar în perspectiva concurenței pe piața mondială; în fine, unități economice de tranziție, cu peste 50% capital de stat, care trebuie să-și caute, în cel mai scurt timp, un profil sigur și eventual parteneri străini, iar în caz că nu se reușește acest lucru se va înregistra fenomenul de faliment pozitiv, posesorii de acțiuni recuperîndu-și valoarea acțiunilor și avînd un cîmp larg către diferite alte activități lucrative.

Sfera serviciilor va cunoaște o dezvoltare rapidă și eficientă fără probleme deosebite, înlocuind cu succes actualele cooperative meșugărești și micile întreprinderi ale nimănui (I.L.L. etc.) din sfera serviciilor.

În agricultură, după privatizarea integrală se vor

evidenția două aspecte:

— toate dotările existente la ora actuală în domeniu se vor folosi la maximum, fără restricții, de către producătorii improprietați;

— în acest fel nu va fi nevoie de un transfer substanțial de forță de muncă dinspre industrie spre agricultură, situație caracteristică țărilor dezvoltate;

— după o perioadă de timp (1—3 ani) se va produce o schimbare radicală a tehnologiilor și utilajelor agricole.

În domeniul cultură-sport va interveni o scurtă perioadă de stagnare, timp în care va avea loc reorientarea actului cultural-sportiv spre cerințele sociale, în locul sistemului de educare centralizată, plătită cu bani grei de către stat.

Aici se încheie observațiile și sugestiile noastre privitoare la privatizare. Col. ing. (r) Vasile REPEDE

Mica publicitate

VINZARI-CUMPĂRARI

● Vind piese Skoda S 100: motor, cutie viteze cu planetare, cauciucuri cu jenți. Telefon 4 85 38, între orele 19-22. (5325)

● Vind sau schimb cec — ARO Diesel din 1981. Telefon 90/87 89 20 (18-22) și 951/14 13 47 (18-22). (5321)

● Cumpăr cărți: beletristică, clasici, Aventura, Meridiane. Telefon 924/3 61 31. (5299)

● Cumpăr frigider mare cu congelator. Plata și în valută. Telefon 2 91 45. (5326)

DIVERSE

● ASOCIAȚIA UMANITĂȚII A HANDICAPAȚILOR cu sediul în str. Mitropoliei nr. 2-4, invită pe toți membrii posesori de autoturisme, la sediul asociației, în zilele de luni, marți, miercuri, între orele 11-17, cu talonul mașinii și buletinul de identitate pentru întocmirea listelor pentru cota suplimentară de benzină. (5328)

● Caut urgent mediator — limba germană pentru pregătirea lecțiilor — clasa a X-a. Telefon 3 61 31. (5327)

DECES

Cu durere în suflet anunțăm trecerea în neființă a bunului nostru soț, tată și bunice

ALEXANDRU DICU
— 76 ani —

Dumnezeu să-l odihnească!

Înmormântarea — duminică, 17 noiembrie 1991, în satul Săcel, ora 13.

Familia

ALO TAXI!

Luca Lucian, tehnician la Biblioteca „ASTRA”, taximetrist particular din 18.09.1991, a fost găsit conducând automobilul nr. 2-SB-4117 cu o îmbibație alcoolică în sine de 1,75 la mie.

Atenție cine vă duce acasă! Atenție cui vă încredințați viețile!

D. I. B.

SPORT

La sfârșit de săptămână

SIMBATA, 16 noiembrie 1991 — VOLEI, divizia A, Sala C.S.S., ora 11: C.S.M. Libertatea Sibiu — G.I.G.C.L. Brașov. Sibiențele sînt la al doilea joc acasă, pe care sperăm să-l câștige, achitându-se de o datorie mai veche față de proprii suporteri.

RUGBY — teren „Valea Aurie”, ora 10: C.S.M. Sibiu — Dinamo București. Un meci care se anunță din start dificil, dinamoviștii ocupînd locul doi în clasament, țintesc mai sus. Vor putea elevii profesorului Sirbu să-i oprească?

FOTBAL. În lipsa divizionarelor A aflate încă în vacanță, eșalonul doi și trei al fotbalului românesc își continuă marșul.

Divizia B — Stadion Gaz Metan, ora 11: Gaz Metan Mediaș — ARIS Arad. După tentativa arădeană, medieșenii au acum o misiune mai ușoară, primesc replica altei echipe de pe malul Mureșului, care cred că nu le va pune mari probleme. Sper într-o victorie confortabilă a „gaziștilor”, care sînt într-o evidentă creștere de formă.

DUMINICĂ, 17 noiembrie 1991 — HANDBAL, divizia B, Sala Armatei, ora 10 și 11,15:

C.S.M. Independența Cedonia Sibiu — Electromureș Tg. Mureș. Fetele noastre în fața unei a patra victorii consecutive. Au o partidă dificilă, pe care dacă o vor aborda cu seriozitate, nu cred că vor scăpa victoria. Profesorii Albu și Bădeanu, care au încheiat o echipă din mers, cred că pot folosi în acest meci toate piesele de bază, pe care echipa era să le piardă în ultimul timp.

Metalul A.S.A. Copșa Mică — Metalul Hunedoara. Handbaliștii din Copșa Mică sînt la al doilea joc la Sibiu. Dacă în primul au obținut victoria, tranșînd o rivalitate sportivă mai veche, de ce n-ar reuși și în această partidă, care se anunță destul de dificilă.

Mirșa — Sala Sporturilor, ora 10: Carpați Mirșa — Gloria Energia Tg. Jiu. Mirșenii n-au jucat rău etapa trecută, numai un final „cu cîntec” i-a împiedicat să nu se întoarcă victoriosi. Duminică la Mirșa, înfrînesc o echipă ambițioasă, care nu va face simplu act de prezență, punîndu-le probleme în joc, la care elevii lui Serafim Drăgan și Victor Cornea le vor găsi antidotul.

Marcel BALOMIR

Secvențe de viață

Am revenit la Centrul de primire a minorilor așa cum le promiseseam copiilor. S-au bucurat, mai ales cînd i-am anunțat că le vom face poze. Au alergat în dormitor să se îmbrace frumos, cu hainele ce le erau pregătite pentru cînd vor pleca de aici. Niște haine vechi, din ajutoare.

„Azi le-am făcut baie — ne povestește d-nă Popa, șefa centrului. Un băiețel mi-a povestit cum l-a găsit pe unul dintre tații vitregi spînzurat. Vă imaginați prin ce drame au trecut copiii aceștia? Sînt evenimente de care vor fi marcați toată viața”.

Mă interesez ce fac copiii toată ziua închiși în această locuință. (Inițial am vrut să pun cuvîntul locuință în ghilimele. În realitate, aceasta este chiar o locuință — curată, îngrijită, caldă și bună. Aflu că există doi instructori educativi, care fac școală cu ei. Asta, pentru a fi asigurată continuitatea procesului de învățămînt pe care copiii îl vor urma și în casele de copii, unde vor fi duși.

Tinerii din Liga Ortodoxă

vin cel puțin o dată pe săptămînă aici. Stau de vorbă, le prezintă muzică religioasă, îi învață rugăciuni. Într-o seară, le-au adus un video și le-au pus filme religioase.

Copiii care se găsesc acum la Centrul de primire, sînt, am spus-o, necăjiți, abandonați de familii. Uneori, însă, tranzițiază pe aici delincvenți, cu care este foarte dificil de lucrat, ba chiar periculos. De aceea ușa de la intrare stă mai tot timpul închisă, cu gratii și lacăt.

Acum cîtva timp, copiii au fost scoși în curte la joacă. S-au jucat „de-a v-ați ascunselea”. Patru dintre ei s-au ascuns atît de bine încît n-au mai fost găsiți. Au fugit din Centru.

Într-o noapte, unul dintre copiii delincvenți a lovit-o pe supraveghetoare cu fierul de călcat în cap. O lovitură care a nenorocit un om.

E foarte greu să lucrezi într-o astfel de instituție. Cei care o fac, își asumă responsabilitatea, dar și un mare risc.

Natalia DROC

PROGRAM

LUNI, 18 noiembrie

14,00 Actualități. 14,10 Calendarul zilei. 14,20 Worldnet Usia. 15,20 Avanspremiera

săptămînii. 15,40 Copiii noștri — viitori muzicieni. 16,00 Casa noastră. 16,30 Muzica pentru toți. 17,00 Știri. 17,05 Emisiunea în limba maghiară. 18,35 Invitatul săptămînii. 19,05 Tezaur. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Repriza a treia. 21,00 Studiul economic. 21,25 Teatru TV: „Domnișoara Iulia”. 23,00 Cronica Parlamentului. ● Actualități. 23,35 Confluente. 0,05 Recomandări din program.

IRATIONALITATEA BALCANICĂ. Belgrad (14 noiembrie 1991) — „Este necesară respectarea armistițiului, înainte de sosirea forțelor O.N.U. Totul depinde de respectarea fermă a acordului de pace” — declara presei, lordul Carrington (fost ministru de externe britanic, trimisul Comunității Europene). Este greu de crezut în succesul celui de al 13-lea acord de pace. Totuși misiunea lui Carrington a fost un progres. Trimiterea de trupe ale menținerii păcii, considerată nesigură a devenit o posibilitate mai apropiată.

Joi dimineața lordul Carrington a dus tratative cu generalul Veliko Kadievici, cel mai recalcitrant de pînă acum, consemnînd unisonul părților beligerante în a trimite forțele O.N.U. Chestiunea locului plasamentului acestor forțe, a fost discutată de Carrington cu Cyrus Vance (trimisul O.N.U.).

După ce miniștrii de externe din C.E.E. (Comunitatea Economică Europeană) au propus sancțiuni care vizează în special Serbia, conferința de la Haga a fost amînată sine die, pînă la instituirea unui

climat pacificator. S-a ajuns la ceea ce experții politici numesc: irationalitate balcanică.

După cum vizează presa britanică, lucrul cel mai înțelept din partea puterilor politice, este ca acest conflict să nu fie extins.

Prima zi de după al 13-lea armistițiu, a fost o zi liniștită pentru Dubrovnik. Feribotul „Slaviya” cu 3500 refugiați la bord (majoritatea femei, copii și 30 de răniți grav) a părăsit Dubrovnikul. La Vukovar se dădeau lupte de stradă pentru ocuparea centrului orașului, unde se afla ultimul cuib de rezistență croată. Pe Dunăre, a fost atacată o navă sovietică de tirul croat, informează Agenția Tanjug. Doi membri ai echipajului au fost uciși iar alții 3 au fost răniți. Săptămîna trecută, o navă germană care a lovit o mină, s-a scufundat.

Orașele croate Vinkovici, Osijek și Sisak au fost ținta tirului de artilerie al armatei.

FLASH

● Ierusalim — Avioane și elicoptere israeliene, au atacat joi, două baze „Hesbollah”, o bază palestiniană și două poduri, toate situate în Libanul de Sud. Atacul a durat cu intermitențe, o oră și jumătate.

● Berlin — Bundestagul a aprobat o hotărîre, prin care victimele poliției secrete germane (STASI) să poată să-și vadă dosarele. Șase milioane de cetățeni, vor avea un acces limitat la acest tabu. Legea va deveni operabilă în ianuarie anul viitor.

● Moscova — Cele 4500 magazine moscovite vor fi privatizate, începînd de săptămîna viitoare. Ele vor putea fi cumpărate cu prioritate de angajații acestora.

● Londra — Marea Britanie și S.U.A. au emis mandate de arestare pentru două persoane aflate în Libia, ofițeri ai serviciului Secret Libanez. Unul dintre ei, este cumnatul președintelui Kaddhafi. Aceștia au fost găsiți vinovați de provocarea unei explozii la bordul avionului „Boeing 747”, cursa Panam 103, în anul 1988, care a dus la prăbușirea acestuia. În accident și-au pierdut viața 270 oameni. Se consideră că raidul aerian american din '86 asupra Libiei, ar fi cauza atentatului.

● Ierusalim — Președintele german Richard Weizsacker, va vizita în decembrie, Israelul, și va asista la un concert de binefacere al Orchestrei simfonice din Dresda, sub bagheta unui dirijor israelian.

Rubrică de Emil PORIME

Redactor șef: TRAIAN SUCIU